

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 2005

N:o 264—270

SISÄLLYS

N:o		Sivu
264	Tasavallan presidentin asetus Kansainvälisen rikostuomioistuimen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta sekä sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	923
265	Tasavallan presidentin asetus palestiinalaishallinnon kanssa palestiinalaisalueiden maarekisterihankkeen asiantuntijapalveluista tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta	925
266	Valtioneuvoston asetus poliisin hallinnosta annetun asetuksen 16 a §:n muuttamisesta	926
267	Valtioneuvoston asetus poliisin hallinnosta annetun asetuksen muuttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta	927
268	Valtioneuvoston asetus poronhoitovuodelta 2005/2006 maksettavasta eläinکوhtaisesta tuesta ...	928
269	Maa- ja metsätalousministeriön asetus peltokasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoinnista vuonna 2005	930
270	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2004 viljelmäkohtaisten satovahinkokorvausten maksatuksesta	938

N:o 264

Tasavallan presidentin asetus

Kansainvälisen rikostuomioistuimen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta sekä sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 29 päivänä huhtikuuta 2005

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

New Yorkissa 9 päivänä syyskuuta 2002 Kansainvälisen rikostuomioistuimen erioikeuksista ja vapauksista tehty sopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 10 päivänä marraskuuta 2004 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 26 marraskuuta 2004 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan 8 päivänä joulukuuta 2004, on voimassa 7

päivästä tammikuuta 2005 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Kansainvälisen rikostuomioistuimen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 26 päivänä marraskuuta 2004 annettu laki (1012/2004) tulee voimaan 4 päivänä toukokuuta 2005.

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 38/2005)

3 §
Sopimuksen muut kuin lainsäädännön
alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena
voimassa.

4 §
Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä
toukokuuta 2005.

Helsingissä 29 päivänä huhtikuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministerin sijainen
Pääministeri *Matti Vanhanen*

N:o 265

Tasavallan presidentin asetus**palestiinalaishallinnon kanssa palestiinalaisalueiden maarekisterihankkeen asiantuntija-
palveluista tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä huhtikuuta 2005

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ulkomaankauppa- ja kehitysministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Ramallahissa 5 päivänä huhtikuuta 2005 Suomen tasavallan hallituksen ja palestiinalaishallinnon välillä palestiinalaisalueiden maarekisterihankkeen asiantuntijapalveluista tehty sopimus, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 18 päivänä maaliskuuta 2005, tulee voimaan 5 päivänä toukokuuta 2005 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Sopimuksen määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä toukokuuta 2005.

Helsingissä 21 päivänä huhtikuuta 2005

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri *Paula Lehtomäki*

(Sopimus on nähtävänä ja saatavissa ulkoasiainministeriössä, joka antaa siitä myös tietoja suomeksi ja ruotsiksi)

N:o 266

Valtioneuvoston asetus**poliisin hallinnosta annetun asetuksen 16 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, *muutetaan* poliisin hallinnosta 15 päivänä maaliskuuta 1996 annetun asetuksen (158/1996) 16 a §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 286/2004, seuraavasti:

Kelpoisuusvaatimukset

16 a §

Kielitaitoa koskevana kelpoisuusvaatimuksena poliisilaitoksen vartijan ja ylivartijan virassa on kaksikielisessä viranomaisessa joko suomen tai ruotsin kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito. Yksikielisessä viranomaisessa edellytetään viranomaisen kielen hyvää suullista ja kirjallista taitoa. Kun kaksikieli-

sessä viranomaisessa täytetään poliisilaitoksen vartijan tai ylivartijan virkaa, on kiinnitettävä huomiota siihen, että suomen ja ruotsin kielen käyttäminen edellyttävät virkatehtävät voidaan jakaa asianomaista kieltä taitavien henkilöiden suoritettaviksi.

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä toukokuuta 2005.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2005

Sisäasiainministeri *Kari Rajamäki*

Lainsäädäntöneuvos Kimmo Hakonen

N:o 267

Valtioneuvoston asetus**poliisin hallinnosta annetun asetuksen muuttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, *lisätään* poliisin hallinnosta annetun asetuksen muuttamisesta 22 päivänä huhtikuuta 2004 annetun valtioneuvoston asetuksen (286/2004) voimaantulosäännökseen uusi 3 momentti seuraavasti:

— — — — —
Mitä 16 a §:n 2 momentissa säädetään, ei sovelleta nimitettäessä poliisin perustutkinnon 1.5.2004—10.11.2006 välisenä aikana suorittanut henkilö poliisin perustutkinnon suorittamisen jälkeen poliisimiehen virkaan tai määräaikaiseen virkasuhteeseen eikä tä-

män henkilön siirtyessä toiseen kielitaitoa koskevien kelpoisuusvaatimusten osalta vastaavaan poliisimiehen virkaan tai määräaikaiseen virkasuhteeseen.

— — — — —
Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä toukokuuta 2005.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2005

Sisäasiainministeri *Kari Rajamäki*

Lainsäädäntöneuvos Kimmo Hakonen

N:o 268

Valtioneuvoston asetus**poronhoitovuodelta 2005/2006 maksettavasta eläinkohtaisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 14 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 14 §:ssä tarkoitettuna tukena voidaan vakituisesti Suomessa asuville poronomistajille maksaa valtion talousarviossa vuodelle 2005 maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen osoitetuista varoista eläinkohtaista tukea siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Tuen saaja

Tukea maksetaan vuodelta 2005 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (11/2005) tarkoitetuilla alueilla C 3 ja C 4 poronhoitoa harjoittaneille ruokakunnille.

Ruokakuntaan kuuluviksi katsotaan aviopuolisot sekä sellaiset avioliitonomaisissa olosuhteissa yhteisessä taloudessa avioliittoa solmimatta jatkuvasti elävät henkilöt, jotka ovat aikaisemmin olleet keskenään avioliitossa tai joilla on tai on ollut yhteinen lapsi. Ruokakuntaan kuuluvat myös edellä mainittujen puolisoitten samassa taloudessa asuvat yhteiset lapset ja ottolapset, jotka eivät ole täyttäneet 18 vuotta ennen sen kalenterivuoden

alkua, jolta tukea haetaan. Ruokakunnaksi katsotaan myös jakamaton kuolinpesä.

Tuen saamisen edellytyksenä on, että ruokakuntaan kuuluvat henkilöt tai ne henkilöt, joiden omistamien porojen osalta tukea haetaan, eivät ole täyttäneet 65 vuotta ennen sen kalenterivuoden alkamista, jolta tukea haetaan.

Tuen saamisen edellytyksenä on, että tuen saaja pitää muistiinpanoja harjoittamansa porotalouden tuloista ja menoista.

3 §

Tukikelpoiset eloporo

Tuen saamisen edellytyksenä on, että ruokakuntaan kuuluvat henkilöt omistavat poroluetteloiden mukaan poronhoitovuoden päättyessä yhteensä vähintään 80 eloporoa.

Tukeen oikeuttavien eläinten omistusoikeus ja määrä perustuvat poronhoitovuodelta 2004/2005 laadittuun poroluetteloon. Poronhoitovuoden 2004/2005 aikana tehdyt porokaupat voidaan ottaa huomioon tukea myönnettäessä.

Tukea ei makseta niistä eloporoista, jotka ylittävät paliskunnille tai niiden osakkaille määrätty suurimmat sallitut eloporojen määrät. Jos paliskunnan eloporojen määrä ylittää paliskunnalle määrätyn suurimman sallitun

eloporojen määrän, vähennetään ruokakuntien tukikelpoisten eloporojen määrää ylimääräisten porojen osalta samassa suhteessa kuin ruokakunnat omistavat eloporoja paliskunnassa. Eloporojen määrän jääminen 1 momentissa säädettyä pienemmäksi ei estä tuen myöntämistä ruokakunnalle jäljelle jääneiden eloporojen määrän perusteella, jos ruokakunnalla on ennen vähennystä ollut eloporoja vähintään 1 momentissa säädetty määrä.

Tukea ei makseta myöskään niistä eloporoista, jotka osakkaan olisi paliskunnan hyväksymien vuosittaisten teurastussuunnitelmien mukaan pitänyt teurastaa (teurasrästiporo). Jos ruokakunnan teurasrästiporojen määrä on yli kolme prosenttia eloporojen määrästä, ei tukea makseta ruokakunnalle lainkaan.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkea-
oja*

4 §

Tuen määrä

Tuen suuruus on enintään 22,5 euroa poronhoitolain (848/1990) 5 §:ssä tarkoitettua eloporoa kohti.

Poronhoitovuosi alkaa 1 päivänä kesäkuuta ja päättyy 31 päivänä toukokuuta seuraavana vuonna.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä toukokuuta 2005.

Hallitusneuvos Esko Laurila

N:o 269

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
peltokasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoinnista vuonna 2005**

Annettu Helsingissä 29 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaan säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n, sellaisena kuin se on laissa 273/2003 ja maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003, jäljempänä *suoria tukijärjestelmiä koskeva asetus*, 71 artiklan 2 kohdassa, 156 artiklan 1 kohdan d-alakohdassa, 153 artiklan 3 kohdassa ja IV osaston 8 ja 10 luvussa säädetyn peltokasvien tukijärjestelmän ja siihen liittyvän kesannoinnin soveltamista vuoden 2005 siirtymäkauteen ennen tilatukijärjestelmää.

Tukijärjestelmästä säädetään myös komission asetuksessa (EY) N:o 1973/2004 neu-

voston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat mainitun asetuksen IV ja IV a osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä sekä kesannoidun maan käyttöä raaka-ainesten tuottamiseen, jäljempänä *soveltamisasetus*.

2 §

Tuen perusteita koskevia muita yhteisön säädöksiä ja kansallisia säädöksiä

Peltokasvien pinta-alatuen ja siihen liittyvän kesantokorvauksen, jäljempänä *peltokasvituki* perusteista säädetään 1 §:ssä mainittujen asetusten lisäksi seuraavissa säädöksissä ja säännöksissä:

1) suoria tukijärjestelmiä koskeva asetus, II osaston 1 luku, 2 luku, 4 luku ja 5 luku;

2) komission asetus (EY) N:o 796/2004, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annettussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenntetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koske-

vista yksityiskohtaisista säännöistä, jäljempänä *komission asetus N:o 796/2004*, sekä kansalliset säädökset peltokasvien tukijärjestelmän hallinnosta ja valvonnasta; sekä

3) maa- ja metsätalousministeriön asetus (1079/2004) suorien tukien täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksista.

3 §

Tukeen oikeuttavat kasvit

Peltokasvien tukijärjestelmän mukaista pinta-alaan perustuvaa tukea maksetaan suoria tukijärjestelmiä koskevan asetuksen 100 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja asetuksen liitteessä IX tarkoitetuille tukijärjestelmään kuuluville viljoille, öljykasveille, valkuaiskasveille, öljypellavalle, kuitupellavalle ja hampulle sekä säilörehunurmelle. Lisäksi tukea maksetaan peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti ke-sannoidulle alalle.

4 §

Satotasot

Tuen suuruus määräytyy suoria tukijärjestelmiä koskevan asetuksen 103 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 3 artiklan tarkoittamalla tavalla tuotantoalueen satotason perusteella.

Peltokasvituen määrittelevänä satotasona käytetään viljoille, öljykasveille, valkuaiskasveille, öljypellavalle, kuitupellavalle ja -hampulle, säilörehunurmelle sekä kesannolle A-tuotantoalueella 3,4 tonnia hehtaarilta, B—C1 -tuotantoalueella C1 -tuotantoalueen saaristoa lukuun ottamatta 2,8 tonnia hehtaarilta ja C1 -tuotantoalueen saaristossa sekä C2—C4 -tuotantoalueella 2,3 tonnia hehtaarilta.

Tämän asetuksen A—C4 -tuotantoalueilla tarkoitetaan valtioneuvoston asetuksessa vuodelta 2005 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta (12/2005) ja valtioneuvoston asetuksessa vuodelta 2005 maksettavasta pohjoisesta tuesta (11/2005) määriteltyjä A—C4-alueita.

Tukea myönnetään suoria tukijärjestelmiä

koskevan asetuksen 101 ja 108 artiklassa tarkoitetuille alueille.

2 luku

Peltokasvit ja säilörehunurmi

5 §

Paikkakunnan tavanomainen viljelytapa

Peltokasvit ja säilörehunurmi, joille tukea haetaan, on kylvettävä ja säilytettävä paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti soveltamisasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa ja 52 artiklan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla. Kylvämättömien päisteiden jättäminen ei kuulu peltokasvitukeen oikeuttavien peltokasvien ja säilörehunurmen tavanomaiseen viljelytapaan. Viljelyn tarkoituksena tulee olla korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen.

Paikkakunnan tavanomaiseen viljelytapaan kuuluu:

- 1) tarkoituksenmukainen pellon muokkaus ja lannoitus;
- 2) tasaisen itämisen mahdollistava kylvä;
- 3) alueelle soveltuvan kasvilajin ja -lajikkeen käyttö;

- 4) alueelle soveltuvan, määrältään ja laadultaan riittävän siemenmäärän käyttö; sekä
- 5) tarkoituksenmukainen kasvinsuojelu.

Peltokasvitukeen oikeuttavien viljojen, öljykasvien ja valkuaiskasvien tavanomaiseen viljelytapaan kuuluvaksi voidaan hyväksyä kylvön yhteydessä aluskasvien eli yksi- tai monivuotisten nurmiheinäkasvien, apilan, virnan, sinimailasen taikka vuohenherneen kylvä seuraavasti:

- 1) viljelyn pääasiallisena tarkoituksena on peltokasvin sadon tuottaminen eikä nurmen perustaminen tai tukikelvottoman kasvin viljely;

- 2) tukikelpoisen peltokasvin siemenmäärä ja viljelytiheys ovat sellaiset, että kasvustosta voitaisiin saada paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukainen, puhtaana viljellyn peltokasvin jyväsato;

- 3) peltokasvitukeen oikeuttamattoman kasvin siemenmäärä on niin alhainen, että tukikelvoton kasvi ei kasva peltokasvikasvuston läpi; esimerkiksi vilja olisi voitava korjata

puimalla niin, että tukikelvotonta kasvia ei korjata;

4) peltokasvitukeen oikeuttamattoman kasvin satoa ei korjata peltokasvin korjuun yhteydessä.

Virnaa, sinimailasta ja vuohenhernettä voidaan kylvää vain luonnonmukaisesti viljelyille lohkoille typensidontatarkoituksessa, jos tila kuuluu luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden, elintarvikkeiden ja alkoholiuomien valvonnan järjestämisestä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (346/2000) tarkoitettuun luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmään.

6 §

Kasvulohkon kunto

Peltokasvitukeen oikeuttavan kasvulohkon on oltava kasvukunniltaan sellainen, että kasvulohkolla on mahdollista tuottaa paikallakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti korjuu- ja markkinakelpoinen sato. Kasvukunnon arviointiin ei vaikuta mahdollinen lohkon aikaisempi hyväksyminen.

Tukeen oikeuttamattomia ovat esimerkiksi sellaiset kasvulohkot, jotka:

- 1) ovat hukkakauran niin saastuttamia, ettei korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen ole mahdollista; tai
- 2) ovat vesoituneet.

7 §

Kuituhampun ja -pellavan hyväksyty siemen

Tukeen oikeuttavista kuitupellavan lajikkeista säädetään soveltamisasetuksen 56 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä V. Tukeen oikeuttavista kuituhampun lajikkeista säädetään suoria tukijärjestelmiä koskevan asetuksen 52 artiklassa ja komission asetuksen N:o 796/2004 33 artiklan 4 kohdassa ja liitteessä II. Kuituhampun lajiketta osoittavat asiakirjat on toimitettava peltokasvitukihakemuksen liitteenä tai viimeistään komission asetuksen N:o 796/2004 13 artiklan 1 kohdassa säädettyä ajankohtana ja säädetyn mukaisena asiakirjana toimivaltaisen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Jos kuituhampun vakuustodistus kohden-

tuu usealle hakijalle eli saman siemensäkin siemeniä on käytetty usean tukea hakevan viljelijän kylvöissä, yhden viljelijän on toimitettava alkuperäinen vakuustodistus. Liitteenä on oltava selvitys, josta ilmenee muiden kuituhampun tukea hakeneiden viljelijöiden nimet ja tilatunnukset. Muiden kuituhampun tukea hakeneiden viljelijöiden on toimitettava allekirjoitettu valokopio alkuperäisestä vakuustodistuksesta.

Kuitupellavan osalta hyväksytään komission asetuksen N:o 796/2004 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi jäsenvaltion tunnustamaksi asiakirjaksi alkuperäisen vakuustodistuksen ohella hakijan allekirjoittama valokopio varmennetun siemenen ostokuitista ja vakuustodistuksesta tai omaa siementä käytettäessä hakijan allekirjoittama kopio aiempina vuonna käytetyn varmennetun siemenen ostokuitista ja vakuustodistuksesta. Nämä asiakirjat on toimitettava peltokasvitukihakemuksen liitteenä tai viimeistään komission asetuksen N:o 796/2004 13 artiklan 1 kohdassa säädettyä ajankohtana toimivaltaisen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Kuituhampun ja -pellavan alkuperäiset ostokuitit ja vakuustodistukset on säilytettävä hakuvuoden ja kolmen seuraavan kalenterivuoden ajan.

8 §

Kuituhampun vähimmäiskylvömäärä

Soveltamisasetuksen 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kuituhampun vähimmäiskylvömäärä on 30 kiloa hehtaarilta.

Kylvömäärä on ilmoitettava peltokasvitukihakemuksessa ja tätä myöhemmistä kylvöistä kylvöalailmoituksessa.

9 §

Kuituhampun korjuulupa

Kuituhampun korjuu on mahdollista sitten, kun komission asetuksen N:o 796/2004 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tarkastusvelvollisuus on täytetty.

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa tarkastusvelvollisuuden täyttymisestä ja korjuuluvan antamisesta aikaisintaan kunkin

vuoden syyskuussa maa- ja metsätalousministeriön Internet-sivuilla osoitteessa <http://www.mmm.fi/> kohdassa tuet ja rahoitus.

10 §

Makean lupiinin hyväksyty siemen

Tukeen oikeuttavan makean lupiinin lajikkeista säädetään soveltamisasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa. Sen osoittamiseksi, että makean lupiinin siemen kuuluu tukeen oikeuttavaan, hyväksytyyn siemenlajikkeeseen ja -laatuun on vakuustodistus sekä ostokuitti tai todistus soveltamisasetuksen 2 artiklan 5 kohdan ja soveltamisasetuksen liitteen I mukaisesta karvaiden siementen pitoisuutta osoittavasta kokeesta säilytettävä hakuvuoden ja kolmen seuraavan kalenterivuoden ajan.

Makean lupiinin osalta on sallittua käyttää omalla tilalla viljeltyä hyväksytyyn lajikkeeseen siementä. Siemenen alkuperä on pystyttävä osoittamaan.

3 luku

Kesannot

11 §

Vapaaehtoisen kesannon enimmäismäärä sekä velvoitekesannon ja vapaaehtoisen kesannon yhteisalan enimmäismäärä

Tuottajalle voidaan myöntää kesantokorvausta vapaaehtoisesta kesannosta, jota voi olla enintään:

1) 40 prosenttia peltokasvien tukijärjestelmän mukaisen peltokasvien ja säilörehunurmen sekä kesannon alan yhteismäärästä tuottajilla, joiden tukihakemuksessa ilmoitettu peltokasvien ja säilörehunurmen viljelyala ylittää 92 viljatonnin tuottamiseen tarvittavan laskennallisen viljelyalan;

2) 50 prosenttia peltokasvien tukijärjestelmän mukaisen peltokasvien ja säilörehunurmen sekä kesannon alan yhteismäärästä tuottajilla, joiden tukihakemuksessa ilmoitettu peltokasvien ja säilörehunurmen viljelyala on enintään 92 viljatonnin tuottamista vastaava laskennallinen viljelyala.

Satotasot, joita käytetään laskettaessa 92 viljatonnin laskennallista satoa on määritelty 4 §:ssä.

Tuottajan velvoitekesannon ja vapaaehtoisen kesannon ala voi olla yhteensä enintään yhtä suuri kuin kyseisen tuottajan peltokasvitukeen oikeuttavien kasvien ala.

12 §

Kesannoksi hyväksyttävät lohkot

Peltokasvien tukijärjestelmän mukaiseksi kesannoksi ei hyväksytä kasvulohkoa tai sen osaa, joka on kasvukunnoltaan niin huono, että sitä ei voitaisi käyttää peltokasvien viljelyyn. Kasvukunnan arviointiin ei vaikuta kasvulohkon mahdollinen hyväksyminen kesannoksi aiempina vuosina. Tukeen oikeuttamattomia ovat esimerkiksi sellaiset lohkot, jotka:

1) ovat hukkakauran niin saastuttamia, ettei korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottaminen olisi mahdollista; tai

2) ovat vesoittuneet.

Peltokasvitukeen liittyvää kesantokorvausta maksetaan lisäksi kesannolle, jolla viljellään raaka-aineita muuhun kuin ravinto- ja rehutarkoitukseen, jäljempänä non food -kesannot. Maksamisen edellytyksistä säädetään soveltamisasetuksen 16 luvussa.

13 §

Kesantolohkon koko

Suorista tuista annetun asetuksen 107 artiklan 9 kohdan mukaan kesannoitujen alueiden on oltava pinta-alaltaan vähintään 0,1 hehtaaria ja leveydeltään 10 metriä. Leveydeltään vähintään 5 metrin ja pinta-alaltaan 0,05 hehtaarin suuruiset alueet hyväksytään kuitenkin muun muassa seuraavista ympäristöön liittyvistä syistä: Luonnon monimuotoisuuden kannalta merkityksellisten kohteiden säilyttäminen (esim. lintujen pesimäpaikat), vesistöjä reunustavat suojakaistat, kaivojen ympärillä tarvittavat suojakaistat tai eroosioita ja maa-ainesten valumista vähentävät alueet esim. peruna- ja sokerijuurikaslohkojen päiste-alueet.

14 §

Kesannon käyttäminen

Kesannoitua alaa voidaan käyttää suoria tukia koskevan asetuksen 107 artiklan 3 kohdassa säädetyllä tavalla. Kesannoitujen alojen on oltava poistettuina tuotannosta siten kuin komission asetuksen (EY) N:o 795/2004 32 artiklassa säädetään.

15 §

Kesantolohkojen hoito

Muuta muokkausta kuin 17 §:ssä tarkoitettun kasvipeitteisen kesannon perustamiseen sekä 23 §:ssä tarkoitettuun kylvöön liittyvää kesannon muokkausta on vältettävä. Kesantoa voidaan lannoittaa vain 17 §:ssä tarkoitettun kasvipeitteisen kesannon perustamisen ja 23 §:ssä tarkoitettun kylvön yhteydessä.

16 §

Kasvipeitteisten kesantojen perustaminen

Kasvipeitteinen kesanto perustetaan kylvämällä viimeistään kesäkuun 30 päivänä 18—21 §:ssä tarkoitettuja viherkesanto-, riistalaidun- ja maisemakasveja sekä viimeistään kesäkuun 15 päivänä non food-kasveja ja soveltamisasetuksen 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja rehupalkokasveja harjoitettaessa luonnonmukaista maanviljelyä, jäljempänä luomukesanto.

17 §

Viherkesanto

Viherkesannon perustamiseen voidaan käyttää yksi- tai monivuotista nurmisiementä tai vastaavaa nurmisiemenseosta, kun otetaan huomioon 2 momentissa tarkoitettut rajoitukset. Viherkesannoksi hyväksytään myös aikaisemmin perustettu viljelty nurmi.

Perustettavalle viherkesannolle voidaan kylvää yksilajisena nurmisiemenenä vain sellaista siementä, josta saatavaa satoa ei ole sallittua myydä siementarkoitukseen. Siemen-

tuotantokielto koskee myös luomukesantoja, vaikka niiden kasvusto olisikin siementarkoitukseen kelpaava.

18 §

Kasvipeitteinen riistalaidun

Kasvipeitteistä kesantoa voidaan käyttää riistaeläinten laitumena kesantokautena sekä kesantoa seuraavan syksyn ja talven aikana. Tähän tarkoitukseen ei kesantoa voida kuitenkaan perustaa pelkästään viljan, viljan ja valkuaiskasvien, viljan ja öljykasvien taikka valkuaiskasvien ja öljykasvien siemenistä tai millään muulla sellaisella siemenellä tai siemenseoksella, jonka sato voidaan korjata leikkuupuimurilla ja jolla tuotettua satoa voidaan käyttää muihin tarkoituksiin kuin riistanhoitoon. Mikään peltokasvi ei saa muodostaa yli kahta kolmasosaa kasvustosta. Riistalaidunta ei saa käyttää muihin tarkoituksiin kuin riistaeläinten laitumena.

Riistaeläinten ruokintaa varten perustettua kesantoa ei saa niittää siten, että sato kuljetetaan pois. Lumen alle jäämisen estämiseksi sato voidaan niittää karhelle. Kasvuston seivästäminen syksyllä sadon syöttämiseksi riistaeläimille paikan päällä suoraan seipäiltä on sallittua.

19 §

Kasvipeitteinen maisemakesanto

Kasvipeitteinen kesanto voidaan perustaa maisemaa monipuolistavilla kasveilla. Maisemaa monipuolistavilla kasveilla tarkoitetaan esimerkiksi hunajakukkaa, ruiskukkaa ja silkkiunikkoo. Tähän tarkoitukseen ei kesantoa voida perustaa peltokasvien tukeen oikeuttavilla kasveilla, kuten auringonkukalla tai makealla lupiinilla. Maisemakesantoa ei saa käyttää muuhun kuin maiseman monipuolisuutta edistävään tarkoitukseen.

20 §

Kasvipeitteiset non food -kesannot

Non food -kesantojen hoidossa noudatetaan, mitä soveltamisasetuksen 16 luvussa säädetään.

Suomessa ei sovelleta suoria tukijärjestelmiä koskevan asetuksen 107 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, joka mahdollistaa kansallisen lisätuen perustettaessa biomassan tuottamiseen tarkoitettujen monivuotisten kasvien viljelmiä. Myöskään soveltamisasetuksen 146 artiklan 1 kohtaa eli hakijan mahdollisuutta polttaa sellaisenaan lämmitystarkoituksessa tai jalostaa tilallaan non food -kesannon raaka-aine biokaasuksi ei sovelleta.

Non food -tarkoitukseen tuotetun hampun korjuu on mahdollista sitten, kun komission asetuksen N:o 796/2004 33 artiklan 1 kohdassa säädetty tarkastusvelvollisuus on täytetty. Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa tarkastusvelvollisuuden täyttymisestä ja korjuuluvan antamisesta aikaisintaan kunkin vuoden syyskuussa maa- ja metsätalousministeriön tukiyksikön Internet-sivuilla osoitteessa <http://www.mmm.fi> kohdassa tuet ja rahoitus.

21 §

Typensitojakasvien osuus kesannon kasvustossa

Edellä 17 §:ssä tarkoitettulla tavalla viimeistään 30 päivänä kesäkuuta perustettavan kesantokasvuston tai aiemmin perustetun viherkesantokasvuston siemenseoksen painosta enintään 40 prosenttia voi olla typensitojakasvien siementä. Typensitojakasveilla tarkoitetaan apiloita, virnoja, sinimailasta, vuohenhernettä ja mesikkää.

22 §

Kesannointi pohjavesialueilla ja eräillä muilla alueilla

I- ja II- luokan pohjavesialueilla, tärkeillä vedenhankintaan varatuilla alueilla sekä vedenottamon suoja-alueilla kesannointi on pääsääntöisesti toteutettava kasvipeitteisenä kesantona.

23 §

Kylvö kesantolohkolle heinäkuun 15 päivästä alkaen

Komission asetuksen (EY) N:o 795/2004

32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla kesantolohkolle, lukuun ottamatta 2 momentissa tarkoitettuja kesantoja, voidaan kylvää heinäkuun 15 päivästä alkaen sellaisten kasvien siemeniä, joiden sato voidaan korjata seuraavana vuonna. Lisäksi avo- tai sänki-kesanto voidaan päättää kylvämällä kesantolle heinäkuun 15 päivästä alkaen ympäristönsuojelusyistä yksi- tai monivuotista nurmiheinäkasvia, jota ei korjata kylvövuonna ja joka muokataan maahan mahdollisimman myöhään syksyllä tai seuraavana keväänä. Kylvämistä edeltävät toimenpiteet, kuten muokkaus ja lannoitus, voidaan aloittaa ennen heinäkuun 15 päivää kylvettäessä seuraavan vuoden sadonkorjuuta varten.

Jos kesantolohkolle on perustettu edellä 17—21 §:ssä tarkoitettu kasvipeitteinen kesanto, kesantolohko on kuitenkin säilytettävä komission asetuksen (EY) N:o 795/2004 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kesantokauden loppuun saakka kasvipeitteisenä.

4 luku

Kesannoinnin erityistilanteet

24 §

Kesantovelvoitteen siirto

Kesannoivan tilan on täytettävä kesantovelvoite jokaisella tuotantoalueella, jollei kesantovelvoitetta siirretä viereiselle tuotantoalueelle.

Kesantovelvoitteen siirrossa on soveltamisasetuksen 66 artiklan 5 kohdan tarkoittamalla tavalla otettava huomioon laskennallisista keskisadon eroista aiheutuva kesantovelvoitteen muutos siten, ettei siirto johda velvoitekesannon hehtaarimäärän alittumiseen.

25 §

Velvoitekesannon toteuttaminen erityisalueilla

Maatalouden ympäristötuen 20-vuotisia erityisympäristötukisopimusaloja tai Euroopan yhteisön pellonmetsitysohjelman mukaisesti metsitettyjä aloja voidaan ilmoittaa kesannoksi enintään tilan kesantovelvoitteen

verran, siten kuin suoria tukijärjestelmiä koskevan asetuksen 107 artiklan 8 kohdassa säädetään.

5 luku

Erinäiset säännökset

26 §

Viimeinen kylvöpäivä

Viimeinen kylvöpäivä siirretään soveltamisasetuksen 57 artiklassa ja soveltamisasetuksen liitteessä VIII tarkoitetulla tavalla siten, että viimeinen kylvöpäivä on koko maassa kesäkuun 15 päivä, jollei komissio myönnä erityisestä syystä poikkeusta viimeiseen kylvöpäivään.

27 §

Poikkeukselliset sääolosuhteet

Jos viljelijä vetoaa soveltamisasetuksen 2 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin poikkeuksellisiin sääoloihin, viljelijän on ilmoitettava asiasta kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle välittömästi kun poikkeuksellisten sääolojen vaikutukset kasvustoon on havaittu. Ilmoitus voidaan tehdä maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella numero 166.

Edellä 5 §:ssä tarkoitetun paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti viljelylle alalle talvehtimisesta aiheutunut tuho voidaan hyväksyä poikkeuksellisten sääolosuhteiden aiheuttamaksi silloin kun pääosalla kasvulohkon pinta-alasta on sellainen kasvusto, jolla olisi ollut mahdollista tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato. Talvehtimistuhoista on ilmoitettava kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle esimerkiksi maa- ja metsätalousministeriön lomakkeella numero 166 viimeistään 15 päivänä kesäkuuta.

Kasvusto on säilytettävä soveltamisasetuksen 2 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla tavalla kylvämättä uutta kasvustoa tilalle. Luomutila voi muokata alaa ennen mainitussa artiklassa tarkoitettua aikaa, jos se on välttämätöntä rikkaruohon torjunnan kan-

nalta ja asianomainen työvoima- ja elinkeinokeskus on tarkastanut tuhoutuneen alan.

Kasvulohkon pinta-alaksi merkitään kasvulohkon ala, jos lohko on kokonaan tuhoutunut. Muutoin merkitään tuhoutuneen osan ala. Pienin ilmoitettava ala, jolta tukiehdot eivät täyty, on vähintään 0,05 hehtaaria kasvilajiryhmää kohti.

28 §

Maaseutuelinkeinoviranomaiselle toimitettavia ilmoituksia

Toimivaltaiselle kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle on toimitettava kirjallisesti, muualla säädettyjen ilmoitusten lisäksi, tarvittaessa seuraavat ilmoitukset:

1) seoskasvustoina perustettujen viherkesantojen ja säilörehunurmen, lukuun ottamatta puhtaita nurmiheinäkasvien seoksia, siemenmäärät sekä kasvuston perustamisvuosi peltokasvitukihakemuksen jättämisen yhteydessä ja tätä myöhemmistä kylvöistä kylvöailmoituksen jättämisen yhteydessä;

2) ilmoitus tukiehtojen täyttymättömyydestä, siten kuin yhteisön säädöksissä edellytetään;

3) ilmoitus kesannon sallitusta kesantoaikaisesta muusta kuin maataloudellisesta käytöstä ennen suunnitellun käytön aloittamista;

4) ilmoitus poikkeuksellisista sääoloista, esimerkiksi lomakkeella numero 166.

29 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tekemään päätökseen peltokasvitukea koskevassa asiassa saa hakea muutosta siinä järjestyksessä kuin maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

30 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä toukokuuta 2005. Tällä asetuksella kumotaan maa- ja metsätalousministeriön päätös pelto-

kasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoinnista (187/2000) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Maatalousneuvos Olli-Pekka Peltomäki

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 270

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2004 viljelmäkohtaisten satovahinkokorvausten maksatuksesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen sädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
MMMa vuoden 2004 viljelmäkohtaisten satovahinkokorvausten maksatuksesta.	37/05	28.4.2005	6.5.2005

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 77 2005.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Velimatti Mikkila

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 264—270, 2 arkkia